

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Viktora Kučery a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12. 3. 2019, č. j. 55 Ad 14/2018 – 54,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti shora označenému rozsudku krajského soudu, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2018, č. j. MPSV-2018/116458-913.

[2] Usnesením ze dne 29. 4. 2019, č. j. 5 Ads 70/2019 - 23, Nejvyšší správní soud ustanovil stěžovateli k jeho žádosti pro řízení o kasační stížnosti zástupcem advokáta JUDr. Josefa Šírka.

[3] Přípisem doručeným zdejšímu soudu dne 30. 4. 2019 požádal ustanovený advokát JUDr. Josef Šírek o zproštění povinnosti stěžovatele zastupovat. Usnesením ze dne 17. 6. 2019, č. j. 5 Ads 70/2019 – 34, Nejvyšší správní soud této žádosti vyhověl a ustanovil stěžovateli zástupcem pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Ing. Pavla Fabiana.

[4] Dne 11. 7. 2019 byla zdejšímu soudu doručena žádost ustanoveného zástupce JUDr. Ing. Pavla Fabiana o zproštění povinnosti zastupovat stěžovatele, a to s odvoláním na § 20 odst. 1 a 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Jako důvod žádosti ustanovený zástupce uvedl narušení nezbytné důvěry mezi ním a stěžovatelem, odlišný pohled na řešení problému stěžovatele a stěžovatelovy nesplnitelné požadavky. Ustanovený zástupce dále uvedl, že jej stěžovatel dne 23. 6. 2019 kontaktoval prostřednictvím e-mailu, ve kterém mu bez předchozího projednání věci přikazoval učinit úkony, které jsou v rozporu s jeho přesvědčením. Podle ustanoveného zástupce je z komunikace se stěžovatelem taktéž evidentní, že nemá o poskytnutí právních služeb zájem a chová se nevhodně, ustanoveného zástupce uráží a poučuje jej.

[5] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že mezi stěžovatelem a jeho právním zástupcem byla narušena nezbytná důvěra. Tato skutečnost je také zřejmá z popsanych neshod a z přiložené e-mailové komunikace. Soud proto usnesením ze dne 18. 7. 2019, č. j. 5 Ads 70/2019 – 44, rozhodl o zproštění povinnosti ustanoveného zástupce JUDr. Ing. Pavla Fabiana zastupovat stěžovatele v řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud současně dospěl k závěru, že další ustanovení zástupce k ochraně zájmů stěžovatele ve smyslu § 35 odst. 10 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) není opodstatněné. Dobrodiní spočívající v ustanovení advokáta je výjimečným institutem, jehož smyslem je umožnit účastníku řízení s nedostatečnými majetkovými poměry kvalifikované právní zastoupení za účelem zvýšení ochrany práv; právo účastníků řízení na ustanovení zástupce ovšem nepochybně nemůže mít podobu práva absolutního (viz například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2018, č. j. 10 As 212/2018 – 83). Přestože Nejvyšší správní soud ustanovil stěžovateli v nyní projednávané věci advokáta již dvakrát, stěžovatel evidentně nemá o zastoupení ustanoveným zástupcem zájem. Z komunikace mezi později ustanoveným zástupcem a stěžovatelem plyne, že stěžovatel advokátovi direktivně ukládal povinnosti (aniž by s advokátem projednávanou věc vůbec prodiskutoval). Advokátovi pak výslovně zakázal sdělovat zdejšímu soudu své vlastní názory, či komentovat „poskytovanou povinnou právní službu“. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že ztráta důvěry mezi advokátem a stěžovatelem byla opakovaně zapříčiněna především chováním stěžovatele, čímž se stěžovatel sám zbavil možnosti být v řízení o kasační stížnosti zastoupen ustanoveným zástupcem.

[6] Vzhledem k tomu, že stěžovatel po zproštění povinnosti JUDr. Ing. Pavla Fabiana k zastupování nebyl nadále v řízení o kasační stížnosti zastoupen, tedy nesplňuje podmínku povinného zastoupení stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s., vyzval jej Nejvyšší správní soud výrokem II. usnesení ze dne 18. 7. 2019, č. j. 5 Ads 70/2019 – 44, ke splnění podmínky povinného zastoupení a to doložením plné moci udělené stěžovatelem advokátovi nebo prokázáním, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. K tomu soud stěžovateli určil přiměřenou lhůtu 3 týdny. Toto usnesení bylo stěžovateli řádně doručeno do datové schránky dne 21. 7. 2019. Lhůta k předložení plné moci udělené k zastupování uplynula v souladu s § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. v pondělí 12. 8. 2019. Ve stanovené lhůtě stěžovatel plnou moc nepředložil, soudu proto nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. kasační stížnost odmítnout, neboť ani na výzvu soudu nebyla splněna podmínka řízení, soud proto nemohl o věci jednat.

[7] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.; byl-li návrh odmítnut, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. srpna 2019

-!Syntax Error

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu